

Dosarul nr. 2ra-1209/17

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana mun. Chișinău – S.Suvac

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N.Budăi, V. Efros, I. Muruianu

ÎNCHEIERE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența
Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de Ecaterina Toaca, Victor Toaca, Ghenadie Toaca în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/35 COOP împotriva Ecaterinei Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Ecaterina Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca, s-a menținut hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 11 octombrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 18 iulie 2016 Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/35 COOP a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 18 569, 44 lei și a taxei de stat în mărime de 557,08 lei (f.d.6-7).

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat, că în conformitate cu informația prezentată de către SRL „Infocom” și SRL „Infosapr” pârâții nu au achitat serviciile locativ-comunale pentru perioada 01 aprilie 2002 – 01 noiembrie 2016, acumulând astfel o datorie în mărime de 18 569,44 lei. Toate încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară cu pârâții nu au dat rezultate, fiind nevoiți să se adreseze în instanța de judecată pentru a fi încasată datoria dată.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de către Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/35 COOP (f.d. 56, 59-63).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 s-a respins, din lipsă de temei, apelul declarat de Ecaterina Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca, s-a menținut hotărârea Judecătoria Ciocana mun. Chișinău din 11 octombrie 2016 (f.d. 98,99-109).

La 13 aprilie 2017 Ecaterina Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, solicitând casarea

hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată (f.d.116-119).

În motivarea cererii de recurs recurenții au invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 februarie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 24 februarie 2017, confirmare despre recepționarea acestora de către recurent la materialele dosarului lipsește (f.d. 110).

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 13 aprilie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ecaterina Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Ecaterina Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a drepturilor recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurenți asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ecaterina Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Ecaterina Toaca, Victor Toaca și Ghenadie Toaca împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic